

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Αθήναις τῇ 12 Μαΐου 1942

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 116

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ὑπ' ἀριθ. 1294)1942

Περὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νομοθ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 1 τῆς 30 Ἀπριλίου / 2 Μαΐου 1941 «περὶ ἀρμοδιότητος τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ὑπουργῶν καὶ ἄλλων διατάξεων», ἀποφασίζομεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Μέχρι τῆς ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων τῶν θυμάτων καὶ ἀναπήρων τῶν Πολέμων 1912—1922 πρὸς τὰς διὰ τοῦ Νομ. Διατάγματος ὑπ' ἀριθ. 507)1941 καθορισθείσας ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν ὡς διατάξη τὴν ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1941 αὐξήσιν τῆς κατὰ τὸν Νόμον 3122, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, συντάξεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν φονευθέντων ἢ ἐξαφανισθέντων ἢ θανόντων κατὰ τοὺς πολέμους 1912—1922 ὀπλιτῶν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῶν δραχμῶν 1.000.

Πρὸς τὴν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἠδηγημένη συντάξει παρέχεται καὶ τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν. Α. 507)1941 ἑκτακτὸν ἐπίδομα.

2. Ὅμοιος δύναται νὰ διαταχθῇ κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως τῶν οἰκογενειῶν τῶν θανόντων ἀναπήρων Πολέμου τῶν ἐχόντων ἀνικανότητα 60 % καὶ ἄνω.

3.—Ἐὰν κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῆς συντάξεως ἀποφάσεως προκύψῃ διαφορὰ ὑπὲρ τοῦ συνταξιούχου, αὕτη καταβάλλεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1941 διὰ χρηματικῶν ἐντάλματος ἐὰν ἀντιθέτως ἀποδειχθῇ ὅτι κατεβλήθη μείζων σύνταξις ἢ τὸ δικαίωμα εἰς σύνταξιν ἐντελῶς καταργηθῇ ἢ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως καταβλήθεισα σύνταξις δὲν ἀναζητεῖται.

4. Εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν ἀποβιωσάντων ἀναπήρων πολέμου ὧν ἡ σύνταξις ἤθελεν αὐξηθῇ κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις, δὲν καταβάλλεται ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου 1941 τὸ ὑπὸ τῶν κειμένων νόμων προβλεπόμενον ἐπίδομα φυματικῶ.

5. Κατὰ τὴν ἐξ ὑπαρχῆς ἐξέτασιν τοῦ Συνταξιοδοτικῶν δικαιώματος τόσον διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Α. Ν. τῆς 23 Ἰανουαρίου 1936 «περὶ ὁυθμίσεως τῶν συντάξεων τῶν παθόντων ὀπλιτῶν κλπ» ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἁρθρου 10 τοῦ Ν. Α. ὑπ' ἀριθ. 507 τοῦ 1941 δὲν διατάσσονται νέαι ἀνακοίσεις ἐφ' ὅσον εἰς τὸν σχετικὸν φάκελλον ὑπάρχωσι τοιαῦται ἐνεργηθεῖσαι εἰς τὸ παρελθὸν τὰ δὲ πιστοποιητικὰ τῶν ἀρμοδίων Στρατιωτικῶν

ἢ Ὑγειονομικῶν Ἀρχῶν, τὰ ἐκδεδωμένα ἐπὶ τῇ βάσει μαρτυρικῶν καταθέσεων θεωροῦνται ἰσχυρά.

6.—Ἡ τελευταία παράγρ. τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Α. Ν. τῆς 23-1-1936 καταργεῖται.

Ἄρθρον 2.

1.—Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α. Ν. τῆς 19 Νοεμβρίου 1935 «περὶ αὐξήσεως τῶν συντάξεων τῶν Ἀνθ' ὀπλιτῶν τῆς Χωροκλή» ὑπάγονται καὶ οἱ ἀπομακρυνθέντες ἐκ τῶν τάξεων τῆς Χωροφυλακῆς ἀπὸ τῆς 6ης Ἰουνίου 1935 μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. τῆς 19 Νοεμβρίου 1935 συνεπείρ φυματώσεως πνευμόνων ὀφειλομένης εἰς τὴν ἐν τῇ χωροκλῇ ὑπηρεσίᾳ των.

2. Ἡ, κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ἀναγνωριζομένη αἰτήσις τῶν ἐνδιαφερομένων, αὐξήσις τῆς συντάξεώς των καταβάλλεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 3.

1) Οἱ σύμφωνος τοῖς ἁρθροῖς 5 καὶ 7 τοῦ Α. Ν. 1635)1939 ὑποχρεούμενοι εἰς ἐπανεξέτασιν μέχρι 1ης Ἰανουαρίου 1943 προσωρινοὶ συνταξιούχοι ἀπαλλάσσονται τῆς τοιαύτης υποχρεώσεως, τῆς σχετικῆς ἐπανεξετάσεως των ἐνεργουμένης ἐντὸς τῶν δύο τελευταίων μηνῶν τοῦ ἔτους 1943, ἐκτὸς ἐὰν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἔχουσιν ἤδη ἐπανεξετασθῇ ἢ ἤθελον ζητήσῃ ἐγγράφως τὴν ἐπανεξέτασιν των μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ παρόντος.

2) Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ καταβολὴ τῆς συντάξεως τῶν προσωρινῶν συνταξιούχων συνεχίζεται ἀφ' ἧς ἀνεστάλη.

3) Ἡ ἐν ἁρθρῳ 32 τοῦ Α. Νόμου 2414 τοῦ 1940 προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων καὶ δικαιολογητικῶν παρὰ τῶν ἀγωνιστῶν Ἐθνικῶν Ἀγώνων παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἔτος ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 4.

1) Ἐπιτρέπεται ἡ σύγχρονος καταβολὴ δύο συντάξεων ἢ συντάξεως καὶ μισθοῦ συγχρόνως εἰς συνταξιούχους παθόντας ἕνεκα τῶν Πολέμων ἐν γένει ὡς καὶ συνταξιούχους οἰκογενείας τῶν ἕνεκα τοῦ Πολέμου θανόντων.

2) Τὸ συντάξιμον τῆς ὑπηρεσίας δι' ἣν καταβάλλεται ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ μισθὸς δὲν αἰρεται διὰ τῆς συγχρόνου καταβολῆς τῆς συντάξεως.

3) Προκειμένου περὶ προσώπων ἐκ τῶν ἐν ἐδαφ. 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου ἀναφερομένων δικαιουμένων εἰς πλείονας τῆς μιᾶς μὴ πολεμικὰς συντάξεις δὲν ἐφαρμόζεται τὸ ἐδαφ. 6 τοῦ ἁρθρου 66 τοῦ Δ]τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ. ὡς ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, καταβάλλεται δὲ μόνον ἡ πολεμικὴ σύνταξις μετὰ τῆς μεγαλυτέρας τῶν λοιπῶν συντάξεων.

(*) Ἀναδημοσιεύεται ὡς ἐσφαλμένως δημοσιευθὲν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 108 (Τεύχος Α') φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῆς 5 Μαΐου 1942.

"Αρθρον 5.

1) "Οπου κατά την κειμένην περί συντάξεων και επιδομάτων παρακολουθούντων την σύνταξιν Νομοθεσίαν γεννάται ζήτημα άπορίας προσώπου τινός τούτο θεωρείται ως άπορον, έφ' όσον ή κατά τήν προηγούμενον οικονομικόν έτος έτησία συνολική πραγματική καθαρά πρόσδοδος αυτού μή υπολογιζομένης τής λαμβανομένης τυχόν συντάξεως ή μερίσματος δέν υπερβαίνει τās δραχμάς 60 000.

2) "Η τελευταία παράγραφος του έδαφίου 2 του άρθρου 1 του "Αναγκ. Νόμου 2414]1940 καταργείται άφ' ής ίσχυσεν, ή δέ τυχόν κατοπιν τής καταργήσεως ταύτης αναγνωριζομένη σύνταξις καταβάλλεται από τής χρονολογίας εκδόσεως τής σχετικής πράξεως ή αποφάσεως του "Ελεγκτικού Συνεδρίου.

"Αρθρον 6.

Είς τήν άρθρον 1 έδαφ. 1 του Α. Ν. ύπ' αριθ. 2885 του 1941 προστίθεται τετάρτη παράγραφος ίσχύουσα άφ' ής ίσχυσεν τήν άρθρον τούτο ως ακολούθως.

«Δύνатаι έν πάση περιπτώσει, τὰ πρόσωπα τής πατρικής οικογενείας ύπέρ ών έχει αναγνωριστή δικαίωμα συμμετοχής κατά τās διατάξεις του παρόντος ή κατά τὰ άρθρα 5 έδαφ. 2 και 38 έδαφ. 2 του Διατάγματος τής 31 "Οκτωβρίου 1935, «περί άπονομής κλπ.» ή κατά τήν άρθρον 5 έδαφ. 4 του "Αναγκ. Νόμου ύπ' αριθ. 2665 1940 νά παραιτηθώσι του δικαιώματος τούτου, ότε ή σύνταξις καταβάλλεται άμείωτος είς τήν χήραν σύζυγον και τὰ τέκνα.

"Η παραιτησις αύτη δέν δύναται ν' ανακληθή παρὰ του παραιτηθέντος, όστις απόλυσι άνεκκλητήως τήν είς συμμετοχήν δικαίωμα άνευ βλάβης τών δικαιωμάτων τών διαδόχων έν τή δικαίωμα συμμετοχής προσώπων».

"Αρθρον 7.

"Η πατρική οικογένεια τών έν χηρεία άνευ τέκνων ή τών έν διαζεύξει άνευ τέκνων διατελούντων προσώπων, περί ών οί "Αναγκ. Νόμοι 2650, 2665, 2734 του 1940, έξομοούνται όσον άφορᾷ τήν κατά τās διατάξεις τών Νόμων τούτων δικαίωμα είς σύνταξιν, προς τήν πατρικήν οικογένειαν τών άγάμων.

"Αρθρον 8.

"Εάν ή άνευ τέκνων χήρα σύζυγος φονευθέντος, θανόντος ή εξαφανισθέντος έν τή τελευταίω Πολέμω καταδικασθή επί μοιχείας, μετά τήν στράτευσιν του συζύγου της, διά δικαστική: άποφάσεως, άπόλλυται τήν είς σύνταξιν δικαίωμα.

"Εν τή άνωτέρω περιπτώσει ό θανών θεωρείται ως άγαμος, διά τήν είς σύνταξιν δικαίωμα τής πατρικής του οικογενείας.

"Αρθρον 9.

Είς τούς "Αναγκ. Νόμους 2650 και 2734 του 1940 ύπάγονται και τήν έξ "Ελλήνων Πολιτών προσωπικών τών διά τās ανάγκας του Κράτους έπιτασσομένων πλωτών μέσων ως και αί οικογένειαι αυτών, έξομοιούμενον προς τήν προσωπικών του στρατού τής θαλάσσης κατά τήν έν τοίς κειμένοις Νόμοις άντιστοιχίαν.

"Αρθρον 10.

"Ως σχετιζομένη μέ τήν έν τή τελευταίω Πολέμω ύπηρεσίαν λογίζεται και ή έν πολέμω μετακίνησις του στρατιωτικού είτε λόγω οίσαδήςποτε άδείας είτε προς έπιστροφήν είς τήν έστίαν του μετά τήν εκ τών Τάξεων άπόλυσίν του και έντός μηνός από ταύτης.

"Αρθρον 11.

Αί διατάξεις τών άρθρων 7, 8, 9 και 10 του παρόντος ίσχύουσιν άφ' ής ίσχυσε και ό "Αναγκ. Νόμος 2650 του 1940, ύποθέσεις δέ, δι' ός έξεδόθησαν άντίθετοι άποφάσεις τής "Επιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων ή πράξεις ή άποφάσεις του "Ελεγκτικού Συνεδρίου, έπανекδικάζονται, αίτήσει τών ένδιαφερομένων, παρὰ τής "Επιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων.

"Αρθρον 12.

1. Αί κατά τὰ άρθρα 2 και 4 του "Αναγκ. Νόμου 2666) 1940 σύνταξεις καταβάλλονται από τής έπομένης τής έξόδου τών έν τοίς άρθροις τούτοις άναφερομένων προσώπων εκ του Νοσοκομείου είς ό ένοσηλεύθησαν ή έν περιπτώσει καθ' ήν δέν ένοσηλεύθησαν είς Νοσοκομείον, από τής χρονολογίας τής σχετικής γνωματεύσεως τής κατά τήν άρθρον 6 του Νόμου τούτου "Επιτροπής.

2 "Αποφάσεις τής "Επιτροπής Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων καθορίζουσαι άλλην, εκτός τών άνωτέρω, ήμερομηνίαν ένάρξεως πληρωμής σύνταξεως άναθεωρούνται, τή αίτήσει τών ένδιαφερομένων ύποβαλλομένη έντός έξ μηνών από τής δημοσιεύσεως του παρόντος ή και οίκοθεν έντός τής αύτης προθεσμίας.

"Αρθρον 13.

1. "Επιτρέπεται δι' άποφάσεως του "Υπουργού τής "Εθνικής "Αμύνης, ή συγκρότησις "Υγειονομικών "Επιτροπών είς περιοχάς είς ός δέν είναι δυνατή, λόγω τής έμπολέμου καταστάσεως, ή επικοινωνία μετά του Κέντρου. Είς τās "Επιτροπές ταύτας μεταβιβάζεται ή κατά τούς "Αναγκ. Νόμους 2650, 2665, 2734 του 1940 άρμοδιότης τής "Ανωτάτης Στρατού "Υγειονομικής "Επιτροπής.

2 Αί γνωματεύσεις τών κατά τήν προηγούμενον έδαφίον "Επιτροπών δέν είναι ύποχρεωτικά διά τήν "Επιτροπήν Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων, ήτις δύναται νά προκαλέση γνωμάτευσιν τής "Ανωτάτης Στρατού "Υγειονομικής "Επιτροπής, άποφαινομένης σχετικώς βάσει τών έν τή Φακέλλω στοιχείων.

3. Τής υπό του άρθρου 10 του "Αναγκ. Νόμου 2414) 1940 προβλεπομένης "Επιτροπής μετέχει, άντί του Διευθυντού τών Συντάξεων του "Ελεγκτικού Συνεδρίου, Σύμβουλος αυτού, άναπληρούμενος παρὰ του Διευθυντού τών Συντάξεων του "Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Είς τήν κατά τήν άρθρον 9 του "Αναγκαστικού Νόμου 2650 του 1940 "Επιτροπήν Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων δύναται νά μετάρχη, άντί του Διευθυντού τών Συντάξεων του "Ελεγκτικού Συνεδρίου, Σύμβουλος αυτού.

Κυροῦνται και θεωρούνται ως νομίμως ληφθείσαι αί μέχει τής ίσχύος του παρόντος εκδοθείσαι υπό τήν άνωτέρω σύνθεσιν άποφάσεις τών περί ών αί προηγούμεναι παρὰ γραφοι "Επιτροπών.

"Αρθρον 14.

1. "Επιτρέπεται είς τόν "Υπουργόν τών Οικονομικών όπως από 1ης Μαρτίου 1942 δι' άποφάσεώς του αύξάνει τήν άποζημίωσιν τών μελών τών κατά τήν άρθρον 9 του Α. Ν. 2650)1940 ως συνεπληρωθή μεταγενεστέρως, "Επιτροπών κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων και τών Γραμματέων αυτών.

2. Χρή ή Εισηγητού είς τās "Επιτροπές Κανονισμού Πολεμικών Συντάξεων δύναται νά εκτελώσι και κατώτεροι "Αξιωματικοί έν ενεργεία, προτεινόμενοι παρὰ του Διευ-

θυστοῦ τῶν Συντάξεων τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Δημοσίου Λογιστικῆς καὶ διοριζόμενοι δι' ἀποφάσεως τῶν οἰκείων Προέδρων τῶν Ἐπιτροπῶν τούτων.

*Ἀρθρον 15.

1. Εἰς τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α. Ν. 2650) 1910 προστίθεται τρίτη παράγραφος, ἰσχύουσα ἀφ' ἧς καὶ ὁ Νόμος οὗτος ἰσχυρεῖται, ὡς ἀκολουθῶς:

«Τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Νόμου 2769)1922 ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τὴν θεμελίωσιν δικαιώματος συντάξεως».

2. Ὑποθέσεις δι' αἷς ἐξεδόθησαν ἀντίθετοι ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων ἢ πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν Νόμων 2650, 2665, 2666 καὶ 2734 ἐπανεκδικάζονται παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων ἢ αὐτεπαγγέλτως.

*Ἀρθρον 16.

1) Εἰς τὸ ἄρθρον 13 ἐδαφ. 1 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως, προστίθενται περιπτώσεις ἑ' καὶ ἰσ' ὡς ἀκολουθῶς:

«ἑ' Ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ὡς διδασκάλων εἰς τὸ Νηπιαγωγεῖον τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Τμήματος τῆς Ἑνώσεως Ἑλληνίδων ἢ τοῦ Πατριωτικοῦ Ἰδρυματος ὡς καὶ εἰς τὴν Ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν τῆς Ἑνώσεως Ἑλληνίδων»,

«ἰσ' Ὁ ἐκτὸς ὑπηρεσίας χρόνος παραμονῆς τῶν κατὰ τὰ ἔτη 1922—24 ἀπομακρυνθέντων ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας καὶ ἐπαναδιορισθέντων εἰς τακτικῶν δημοσίων ὑπαλλήλων».

2) Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ Διοτ. τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1935 ἀποδοχαὶ καὶ συντάξεις παρέχονται ἐπὶ τριμηνον διὰ τοὺς ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου 1942 καὶ ἐφεξῆς ἀποχωροῦντας τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας.

*Ἀρθρον 17.

Ὁ χρόνος ἐκτὸς ὑπηρεσίας παραμονῆς τακτικοῦ δημοσίου ὑπαλλήλου ἀπολυθέντος τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸ ἔτος 1933 καὶ διατελέσαντος μετὰ τὴν ἀπόλυσίν του ὑπὲρ τὴν ἐπταετίαν ὡς Νομάρχου λογίζεται συντάξιμος ἀπὸ τῆς ἀπολύσεώς του ἐκ τῆς νομίμου θέσεως του μέχρι τοῦ τελευταίου διορισμοῦ του ὡς Νομάρχου.

Ἡ βάσει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, ἰσχύουσας ἀπὸ 1ης Μαΐου 1941, ἀναγνωριζομένη σύνταξις ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως εἶναι καταβλητέα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

*Ἀρθρον 18.

1. Τὰ ἐν ἐδαφίῳ 2 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α. Ν. 977)1937 ἀναφερόμενα χρονικά διαστήματα «ἑξήμηνων» καὶ «τριμήνων» ἀντισταθίζονται εἰς «ἓν ἔτος» καὶ εἰς «ἓν ἑξάμηνον».

2. Τὸ ἀνωτέρω ἐδάφιον ἰσχύει ἀφ' ἧς καὶ ὁ Α. Ν. 977) 1937 ἢ δὲ τυγχὼν διὰ τῆς ἀνωτέρω διατάξεως ἀναγνωριζομένη σύνταξις ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως καταβάλλεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἡ ἀπαιτούμενη αἰτήσις διὰ τὸν κανονισμόν ἢ τὴν αὐξήσιν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον συντάξεως ὑποβάλλεται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

*Ἀρθρον 19.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. Δ. τῆς 5ης Ἰουνίου 1935 «περὶ ἀναγνωρίσεως κλπ.» καὶ

τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Α. Ν. 1635)1939 εἶναι ὅτι οἱ ἐν ταῖς διατάξεσι ταύταις ἀναφερόμενοι περιορισμοὶ ἐφαρμόζονται μόνον ἐπὶ τῶν διορισθέντων μεταγενεστέρως εἰς θέσιν μονίμου Δημοσίου Ὑπαλλήλου.

2. Ὑποθέσεις δι' αἷς ἐξεδόθησαν ἀντίθετοι πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἐπανεκδικάζονται παρὰ τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἢ δὲ ἀναγνωριζομένη σύνταξις ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως καταβάλλεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

*Ἀρθρον 20.

Εἰς τὴν δευτέραν παράγραφον τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Διατάγματος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὡς αὕτη προσετέθη διὰ τοῦ ἐδαφ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α. Ν. 1635)1939 προστίθεται δευτέρα περίοδος ἰσχύουσα ἀφ' ἧς καὶ τὸ Διάταγμα τοῦτο, ἔχουσα οὕτω:

«Κατ' ἐξαιρέσιν ὁ χρόνος ὑπηρεσίας ὁ διανυθείς εἰς τὸν τελευταῖον βαθμὸν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπαλλήλος συνεπλήρωσε τριακονταπενταετὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν».

Ἡ συμφώνως τῇ ἀνωτέρῳ διατάξει ἀναγνωριζομένη αὐξήσις τῆς συντάξεως καταβάλλεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

*Ἀρθρον 21.

Ἀνώτερος μισθὸς βάσει τοῦ ὁποίου, διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Διατάγματος τῆς 31ης Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» κανονίζεται ἡ σύνταξις τῶν Γενικῶν Ἐπιθεωρητῶν καὶ Ἐπιθεωρητῶν τῶν Δημοσίων Ἐργῶν εἶναι ὁ τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ Δημοσίων ἔργων.

*Ἀρθρον 22.

Ὁ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Α. Ν. 1169)1938 διανυθείς χρόνος ὑπηρεσίας τῶν παρὰ ταῖς ἱαματικαῖς πηγαῖς ὑδρολόγων ατροῶν, λογίζεται συντάξιμος, ἐφ' ὅσον οὗτοι διωρίσθησαν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Π. Δ. τῆς 4ης Ἰουνίου 1927 «περὶ τρόπου διορισμοῦ ἱατρῶν παρὰ ταῖς ἱαματικαῖς πηγαῖς».

Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω χρόνος ὑπολογίζεται προσέτι καὶ διὰ τὴν ἀπονομὴν μερίσματος ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ὡς καὶ ἐφ' ἀπαξ Βοηθήματος ἐκ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων κρατήσεων.

*Ἀρθρον 23.

Ἡ συντάξιμος ὑπηρεσία τῶν βάσει τῶν Α. Ν. 1430)1938 καὶ 1895)1939 ἀποχωροῦντων τῆς ὑπηρεσίας λόγῳ ὀρίου ἡλικίας τακτικῶν καθηγητῶν προσαυξάνεται ἐφ' ὅσον οὗτοι δὲν ἀπέκτησαν δικαίωμα εἰς σύνταξιν μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν των ἐκ τῆς ὑπηρεσίας, κατὰ τὸσον χρονικὸν διάστημα καθ' ὅσον θὰ παρέμενον οὗτοι ἐν ὑπηρεσίᾳ μέχρι τῆς καταλήψεώς των ὑπὸ τοῦ ὀρίου ἡλικίας, τοῦ προβλεπομένου ὑπὸ τῶν πρὸ τῶν ἀνωτέρω Ἀναγκ. Νόμων ἰσχυουσῶν διατάξεων.

Ἡ ἀνωτέρω προσαύξισις λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν καὶ διὰ τὸν κανονισμόν μερίσματος ἐκ τοῦ Μετοχικοῦ Ταμείου Πολιτικῶν Ὑπαλλήλων ὡς καὶ ἐφ' ἀπαξ βοηθήματος ἐκ τοῦ Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Ὑπαλλήλων μετὰ τὴν καταβολὴν τῶν νομίμων κρατήσεων.

"Άρθρον 24.

Εἰς τὸ τέλος τῆς πρώτης περιόδου τοῦ ἔδαφίου 1 τοῦ ἀρθροῦ 9 τοῦ Ν. Δ. 600)1941 προστίθενται αἱ λέξεις «παρεχούση δικαίωμα εἰς σύνταξιν». Ἡ προηγουμένη παράγραφος ἰσχύει ἀφ' ἧς καὶ ἡ συμπληρουμένη διάταξις.

"Άρθρον 25.

Ἡ διάταξις τοῦ ἔδαφίου 1 τοῦ ἀρθροῦ 6 τοῦ Α. Ν. 1463)1938 ὡς τὸ ἀρθρον τοῦτο ἀντικατεστάθη διὰ τοῦ ἀρθροῦ 7 τοῦ Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ' 920)1942 ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς συγχρόνου καταβολῆς Βουλευτικῆς χορηγίας καὶ πολεμικῆς συντάξεως.

"Άρθρον 26.

Τὸ ἀρθρον 7 τοῦ Ν. Δ. ὑπ' ἀριθ. 582)1941 ἀντικαθίσταται ἀφ' ἧς ἰσχυσεν ὡς ἀκολούθως :

«Εἰς τοὺς δικαιούχους τοῦ Α. Ν. 1463 τοῦ 1938 ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως καὶ ὑπὸ τοῦ παρόντος παρέχεται καὶ τὸ ἑκτακτον ἐπίδομα τὸ προ-

βλεπόμενον ὑπὸ τοῦ Νομοθ. Δ)τος 507 τοῦ 1941 «περὶ παροχῆς ἑκτακτου ἐπιδόματος κ.λ.π.» κατὰ τὰ ἐν ἀρθροῖς 2, 4, 6 καὶ 7 τοῦ Δ)τος τούτου ὁριζόμενα.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 17 Μαρτίου 1942.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Τὰ Μέλη

Α. ΔΙΒΙΕΡΑΤΟΣ, Κ. ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Σ. ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ, Ι. Σ. ΚΑΡΑΜΑΝΟΣ, Ν. ΜΑΡΚΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 5 Μαρτίου 1942.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως

ὡς Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης

Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ